

กรณีตัวอย่างการลงโทษทางวินัย (กรณีที่ ๑๙)

กรณี หย่อนความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

กระทำผิดวินัยในเรื่อง หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการบกพร่องในหน้าที่ราชการ โดยป่วยเป็นโรค Bipolar Disorder ได้รับการรักษาจากแพทย์มาตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๕๔ จนถึง ปัจจุบัน ยังไม่หายเป็นปกติ ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการได้

ข้อเท็จจริง ฟังได้ว่า นางอ่อนไหว ครูโรงเรียนแห่งหนึ่ง ป่วยเป็นโรค Bipolar Disorder ซึ่งมีลักษณะอาการป่วยมีอาการแปรปรวน สมาธิสั้น หดหู่ ท้อแท้ ควบคุมตัวเองไม่ได้ บางครั้งมีอาการอยู่ไม่นิ่ง เดินไปเดินมา บางครั้งไม่มีสมาธิ มีนสิริระเซ เบื่อไม่ยอมมาทำงาน ซึ่งแพทย์ผู้ทำการรักษาโรคไม่อาจวินิจฉัยได้ว่า นางอ่อนไหว จะหายเป็นปกติเมื่อใด นางอ่อนไหว มีหน้าที่รับผิดชอบสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ไม่สามารถดำเนินการสอนในชั้นเรียนที่ตนเองเป็นผู้รับผิดชอบให้เป็นปกติได้ เป็นเหตุให้ผู้ปกครองนักเรียนที่นางอ่อนไหวรับผิดชอบสอนบางส่วนได้นำบุตรย้ายไปเรียนที่โรงเรียนอื่น

มาตราความผิด มาตรา ๑๑๐ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติไว้ว่า “เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ ถ้าผู้มีอำนาจเห็นสมควรให้ออกจากราชการแล้ว ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้”

ฐาน หย่อนความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

โทษ ปลดออกจากราชการ

มติ ก.ค.ศ. รับทราบ

ข้อสังเกต หย่อนความสามารถ จะพิจารณาจากอาการของโรคว่าส่งผลกระทบต่อหน้าที่ราชการที่รับผิดชอบหรือไม่ หากพิสูจน์ว่าไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการที่รับผิดชอบได้เป็นปกติ ถือว่าขาดคุณสมบัติในการรับราชการ ส่วนเรื่องการพิจารณานั้นบางครั้งหากความพิการไม่มีผลกระทบต่อการทำงานที่รับผิดชอบ ก็สามารที่จะรับราชการต่อไปได้